

ບົດທີ 5 ສຳລັບເດືອນມັງກອນ ທີ່31, 2026
ສ່ອງແສງດັ່ງຄວາມສະຫວ່າງທ່າມກາງຄວາມມືດ

“ຈົ່ງເຮັດທຸກສິ່ງໂດຍບໍ່ມີການຈົ່ມ ແລະ ການຖືກຖຽງກັນ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຕີຕຽນ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຜິດໃນການດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນໂລກທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍການສໍ້ໂກງ ແລະ ຊົ່ວຊ້າ. ພວກເຈົ້າຕ້ອງສ່ອງແຈ້ງຢູ່ທ່າມກາງພວກເຂົາ ດັ່ງດວງດາວທີ່ສ່ອງແສງຢູ່ໃນທ້ອງຟ້າ”

ຟລປ 2:14, 15

“ໃນທຳນອງດຽວກັນນີ້ແຫລະ ຈົ່ງໃຫ້ແສງສະຫວ່າງທີ່ຢູ່ໃນພວກເຈົ້ານັ້ນສ່ອງແຈ້ງຕໍ່ໜ້າຄົນທັງຫລາຍ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ເຫັນຄຸນງາມຄວາມດີທີ່ພວກເຈົ້າເຮັດ ແລະ ພວກເຂົາຈະສັນຮະເສີນພຣະບິດາເຈົ້າ ຂອງພວກເຈົ້າທີ່ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ” (ມທ. 5:16).

ໃນພຣະທຳຟິລິປປອຍ 2:12-18 ພວກເຮົາສາມາດອ່ານຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູໃນແບບຂອງ ອຈ ໂປໂລ ໄດ້ ການດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນໂລກທີ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຖືກຢຽບຢູ່ສະເໝີ, ພວກເຮົາໃນຖານະເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງ, ຜູ້ທີ່ມີຄວາມປາຖະໜາຮັບໃຊ້ພຣະອົງໂດຍການດຳເນີນຊີວິດຕາມພຣະບັນຍັດນັ້ນ, ປຽບເໝືອນແສງສະຫວ່າງສ່ອງໃສ ຢູ່ທ່າມກາງຄວາມມືດ.

ຜູ້ສ່ອງສະຫວ່າງໃນໂລກ:

ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ (ຟລປ 2:12-13)

ແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ (ຟລປ 2:14-16)

ເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ (ຟລປ 2:17-18)

ຕົວຢ່າງຂອງແສງສະຫວ່າງ:

ຕີໂມທຽວ (ຟລປ 2:19-24)

ເອປາໂຟດີໂຕ (ຟລປ 2:25-30)

ຜູ້ສ່ອງແສງສະຫວ່າງໃນໂລກ

ແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ

“ເພາະວ່າແມ່ນພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊົງກະທຳການຢູ່ພາຍໃນພວກເຈົ້າທັງຫລາຍໃຫ້ມີໃຈປາຖະໜາ ແລະ ໃຫ້ເຮັດໄປເພື່ອເປັນທີ່ພຣະໂທຂອງພຣະອົງ” (ຟລປ 2:13)

ຫລັງຈາກທີ່ ອຈ ໂປໂລ ໄດ້ບັນລະຍາຍເຖິງການຖ່ອມໂຕ ແລະ ການເຊີດຊູກຽດຕິຍົດຂອງພຣະເຢຊູຢ່າງລະອຽດຖີ້ຖ້ວນແລ້ວ, ລາວກໍໄດ້ເສີມດ້ວຍຄຳວ່າ “ເພາະສະນັ້ນ.” ນັ້ນກໍຄື, ເນື່ອງຈາກພຣະເຢຊູຊົງຖ່ອມພຣະອົງລົງ ແລະ ຊົງໄດ້ຮັບການເຊີດຊູກຽດຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າ “ທຸກໆລິ້ນຈະຍອມຮັບວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອສະຫງ່າຮາສີ ແລະ ຖວາຍກຽດແກ່ພຣະບິດາ,” (ຟລປ. 2:11), ຜູ້ເຊື່ອຊາວຟິລິປປອຍ (ແລະໝາຍເຖິງພວກເຮົາທຸກທຸກຄົນ) ຈົ່ງຕ້ອງໄດ້ເຮັດບາງສິ່ງບາງຢ່າງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້.

ພາລະກິດທຳອິດກໍຄື ຕ້ອງເຮັດເພື່ອຄວາມລອດຂອງພວກເຮົາ “ດ້ວຍຄວາມຍຳເກງ ແລະ ຕົວສັ່ນ” (ຟລປ. 2:12). ຖ້າວ່າພຣະເຈົ້າແມ່ນຜູ້ທີ່ຊົງຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ລອດແລ້ວ (ຕຕ 2:11), ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງກັງວົນກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້?

ຄວາມຍຳເກງ ແລະ ຕົວສັ່ນ ເປັນຄຳທີ່ໃຊ້ໃນຄວາມໝາຍຂອງການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ (ພສສ 2:11). ຫລາຍໄປກວ່ານັ້ນ, ອຈ ໂປໂລເນັ້ນຢຳວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ບັນດານໃຈໃຫ້ພວກເຮົາປາຖະໜາທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີ ແລະ ປະທານກຳລັງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາທີ່ຈະເຮັດຄວາມດີນັ້ນໃຫ້ເປັນຈິງ (ຟລປ 2:13).

ຂໍ້ຄິດເພີ່ມເຕີມ

ພຣະເຢຊູຄຣິດແມ່ນຄວາມສະຫວ່າງສູງສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເປັນແຫລ່ງກຳເນີດຂອງຊີວິດ

ແລະ

ຄວາມສະຫວ່າງຝ່າຍຈິດວິນຍານສຳລັບຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງ.

ຄຣິດສະຕຽນຈະສາມາດ

ສ່ອງສະຫວ່າງໃນໂລກໄດ້

ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອມີຄວາມສຳພັນອັນໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ.

ຄວາມສະຫວ່າງນີ້ ເປັນພາລະກິດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ເຮັດວຽກຜ່ານທາງໂຕຂອງພວກເຮົາ ໂດຍທາງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດ ຜູ້ຊົງເສີມກຳລັງໃຈ ແລະ ຊີ້ນຳຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາສະແດງພຣະລັກສະນະນິໄສຂອງພຣະຄຣິດອອກມາສູ່ໂລກທີ່ມືດມົນນີ້.

ດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນມາເອງ ແຕ່ແມ່ນການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ່ອງສະຫວ່າງຜ່ານຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ຖ້າວ່າພວກເຮົາຍອມຈຳນົນ ແລະ ດຳເນີນຊີວິດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ

ແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ

“ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຖືກຕິດຖູນ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມຜິດ ເປັນລູກຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ປາສະຈາກຄວາມຜິດໃນການດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນໂລກ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍການສົໄກງ ແລະ ຊົ່ວຊ້າ (ຟລປ 2:15)

ອຈ ໂປໂລ ໄດ້ນຳສະເໜີ 3 ແງ່ມຸມທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອໄດ້ເປັງປະກາຍ:

ຮັກສາຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວກັນ (ຟລປ. 2:14)



ເມື່ອເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ, ຕ້ອງບໍ່ມີການນິນທາ, ວິພາກວິຈານ, ແຂ່ງຂັນ, ຫລື ການໂຕ້ຖຽງໃນ ລະຫວ່າງພວກເຮົາ

ປະພຶດຕົນຢ່າງບໍ່ມີບ່ອນຕີ (ຟລປ. 2:15)



ເຊື່ອຟັງພຣະບິດາດ້ວຍ ຄວາມຮຽບຽວ, ຈົ່ງຢືນຢູ່ ໃນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງ ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມເຊື່ອມຊາມທີ່ຢູ່ໃກ້ ໂຕຂອງພວກເຮົາ

ຍຶດຟັ້ນໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ(ຟລປ. 2:16)



ການກະທຳ ແລະ ຄວາມ ຄິດຂອງພວກເຮົາ ຕ້ອງ ສອດຄ່ອງກັບສິ່ງທີ່ພຣະ ຄຳພີໄດ້ບອກ, ສອນ

ບ່ອນໃດທີ່ຄວາມມືດໄດ້ຕືບໜາຫລາຍ, ແສງສະຫວ່າງກໍ່ຍັງສ່ອງແສງໄດ້ແຮງເທົ່ານັ້ນ.

ຢູ່ໃນໂລກທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຖືກປະຕິເສດນີ້,

ພວກເຮົາໃນຖານະຄຣິສຕຽນຕ້ອງເປັງປະກາຍແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດອອກໄປ.

ຂໍ້ຄິດເພີ່ມເຕີມ

ເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ

ຮັກສາຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວກັນ (ຟລປ. 2:14)



ຢູ່ໃນຄວາມສຳພັນ
ກັບພຣະເຢຊູຮ່ວມກັນ,
ເພາະການເປັນແສງ
ສະຫວ່າງບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກ
ໂຕເຮົາເອງ ແຕ່ເກີດ
ຈາກພຣະເຢຊູ

ປະພຶດຕິນຢ່າງບໍ່ມີປ່ອນຕິ (ຟລປ. 2:15)



ແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງສຸພາບ
ແລະ ສັນຕິ, ຊ່ວຍເຫລືອ
ຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ຫວັງຜົນ
ຕອບແທນ, ໃຫ້ອະໄພ
ແລະ ບໍ່ຈອງເວນ

**ຍຶດໝັ້ນໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະ
ເຈົ້າ(ຟລປ. 2:16)**



ເລືອກທີ່ຈະບໍ່ເຮັດຕາມ
ໂລກ ແຕ່ເລືອກເຮັດ
ຕາມພຣະຄຳພີ. ບໍ່ຍອມ
ໃຫ້ຄວາມຄິດ, ຄຳນິຍົມ
ຫລືຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງ
ໂລກບົດບັກການເປັນ
ພະຍານຂອງພວກເຮົາ

ເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ

“ເຖິງແມ່ນຕົວເຮົາສະເສຍສະຫລະຊີວິດເປັນດັ່ງເຄື່ອງຕື່ມໃຫ້ຄົບເຄື່ອງບູຊາ

ທີ່ພວກເຈົ້າຖວາຍດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າ

ເຮົາຍັງມີຄວາມຍິນດີ ແລະ ຊົມຊື່ນຍິນດີຮ່ວມກັບພວກເຈົ້າທຸກຄົນ (ຟລປ 2:17)

ເຖິງວ່າ ອຈ ໄປໂລ ຍັງຄົງຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍ, ແຕ່ກໍ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າລາວຈະຖືກຕັດສິນລົງໂທດ.
ເພິ່ນກ່າວເຖິງຄວາມເປັນໄປໄດ້ນີ້ວ່າເປັນຄືກັບ “ເຄື່ອງຕື່ມ(ເຄື່ອງທີ່ເອົາມາປະກອບພິທີຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ)” (ຟລປ. 2:17).

ເຄື່ອງຕື່ມບູຊາ [ເຄື່ອງເທຕິມ] ປະກອບຂຶ້ນໂດຍການເທຂອງເຫລວໃສ່ເທິງເຄື່ອງບູຊານັ້ນ (ອພຍ. 29:39-40). ໃນກໍລະນີນີ້, ເຄື່ອງບູຊາທີ່ໝາຍເຖິງແມ່ນ ຊາວຟີລິບປອຍ

ຄັນຊັ້ນ ຊາວຟີລິບປອຍຈະຕາຍບໍ່? ບໍ່ເລີຍ. ເຄື່ອງບູຊາຂອງພວກເຂົາແມ່ນ “ການຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ”
ເຊິ່ງເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ, ເຄື່ອງບູຊາທີ່ພວກເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ (ໂຣມັນ. 12:1).

ອຈ ໄປໂລ ບໍ່ໄດ້ກັງວົນກັບຄວາມຕາຍ
ເພາະວ່າການເປັນພະຍານຂອງລາວຈະເສີມກຳລັງໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໆຜູ້ທີ່ກຳລັງເປັນພະຍານໃຫ້ກັບພຣະເຢຊູຢ່າງຊື່ສັດ.

ປະກາດຂ່າວປະເສີດຢ່າງກ້າຫານ ແລະ ປະພຶດຕິນຢ່າງໃຫ້ສົມກັບວ່າເປັນບຸດ(ປະຊາຊົນ)ຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ຄິດເພີ່ມເຕີມ

ໃນພຣະຄຳພີ ໂຣມ 12:1 ສອນພວກເຮົາ: ໃຫ້ພວກເຮົາຖວາຍຕົວແກ່ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງຖວາຍບູຊາອັນມີຊີວິດ ທີ່ບໍ່ຮິສຸດ ແລະ
ເປັນທີ່ພຣະໄທພຣະເຈົ້າ.

ເຊິ່ງໝາຍເຖິງການທີ່ພວກເຮົາຄວນຍອມອຸທິດຕົນເອງໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຊ້ພວກເຮົາໃນການເຮັດພັນທະກິດວຽກງານຂອງພຣະອົງໃນໂລກນີ້ຢ່າງຈິງ
ຈັງ ໂດຍບໍ່ຍ້ານສິ່ງອື່ນໆນອກຈາກພຣະອົງ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງຍຶດຕິດກັບຄວາມສະດວກສະບາຍຂອງຕົນເອງ,
ໃຊ້ຊີວິດເພື່ອນຳຜູ້ອື່ນມາຮູ້ຈັກກັບພຣະອົງ ຜູ້ຊົງຊ່ວຍໃຫ້ລອດ

ຕົວຢ່າງຂອງແສງສະຫວ່າງ

ທ່ານ.ຕີໂມທຽວ

“ພວກເຈົ້າເອງກໍ່ຮູ້ດີແລ້ວວ່າ ເພິ່ນໄດ້ພິສູດຄຸນຄ່າຂອງເພິ່ນແລ້ວ ແລະ ເພິ່ນກັບເຮົາກໍ່ເປັນດັ່ງລູກກັບພໍ່ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນພາລະກິດຮ່ວມກັນ
ເພື່ອເຫັນແກ່ຂ່າວປະເສີດ” (ຟລປ 2:22)

ຕິໂມທຽວເປັນຜູ້ຮ່ວມງານທີ່ກະຕືລືລົ້ນຂອງ ອຈ ໂປໂລ ແລະ ເປັນຜູ້ຮ່ວມຂຽນຈົດໝາຍ 6 ສະບັບ (2 ກະທ, ຟລປ , ກລຊ, 1 ທສລນກ, 2 ທສລນກ, ຟລມ). ອຈ ໂລເອງ ທີ່ເປັນຜູ້ເລືອກເອົາ ຕິໂມທຽວໃຫ້ຮ່ວມວຽກງານການປະກາດນີ້ (ກຈກ 16:1-3). ອຈ ໂປໂລໄດ້ເຫັນຫຍັງທີ່ພິເສດໃນໂຕຂອງຜູ້ຊາຍໜຸ່ມຄົນນີ້?

ທຳອິດ, ທຸກໆຄົນ “ໄດ້ເວົ້າເຖິງຊາຍຄົນນີ້ໃນທາງທີ່ດີ.” ຄວາມເໝາະສົມຂອງລາວສຳລັບການທີ່ຈະຮັບໃຊ້ແມ່ນໄດ້ຮັບການເຫັນພ້ອມຈາກຄຳພະຍາກອນ (1 ຕມທ. 1:18). ໃນຖານະເປັນຊາຍໜຸ່ມ, ອຈ ໂປໂລໄດ້ຖືວ່າລາວເປັນດັ່ງລູກຊາຍ (1 ຕມທ. 1:2; 4:12). ສ່ວນຕິໂມທຽວເອງກໍຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ຕໍ່ ອຈ ໂປໂລດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ຄວາມຮັກປຽບດັ່ງລູກຊາຍທີ່ມີຕໍ່ພໍ່ (ຟລປ. 2:22).

ອຈ ໂປໂລ ຖືວ່າລາວເປັນດັ່ງຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກທີ່ມີປະສິດທິພາບເຊັ່ນດຽວກັນກັບຕົນເອງ (1 ກະທ. 6:10). ລາວໄດ້ໄວ້ວາງໃຈຕິໂມທິໃຫ້ເບິ່ງແຍງຄຣິດຕະຈັກຫລາຍແຫ່ງເຊັ່ນ: ຄຣິດຕະຈັກໂກຣິນໂທ (1 Cor. 4:17); ພິລິປປອຍ (ຟລປ. 2:19); ແລະ ເທສະໂລນີເກ (1 ທສລນກ. 3:2). ຕິໂມທຽວເອງກໍຍັງຖືກຄຸກຄືກັນກັບ ອຈ ໂປໂລ (ຮຮ. 13:23).

ຂໍ້ຄິດເພີ່ມເຕີມ

ທ່ານ ຕິໂມທຽວ ໄດ້ສະແດງຊີວິດທີ່ສະທ້ອນຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ ເພາະວ່າລາວເປັນຄົນທີ່ມີຈິດໃຈທີ່ຄ້າຍຄື ອຈ ໂປໂລ ຄື: ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນໃນພັນທະກິດກະຈາຍຂ່າວປະເສີດຢ່າງຈິງຈັງ, ແລະ ຫ່ວງໂຍຄຣິດຕະຈັກ ໂດຍສະເພາະຄຣິດຕະຈັກທີ່ເມືອງພິລິປປອຍ. ລາວໄດ້ເຮັດວຽກເຜີຍແຜ່ຂ່າວປະເສີດໃນຫລາຍໆເມືອງ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນກັບ ອຈ ໂປໂລຢ່າງໃກ້ຊິດ. ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າລາວບໍ່ໄດ້ພຽງແຕ່ເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງລົງມືເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ເຊື່ອຄົນອື່ນໆ. ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງລາວເປັນຄືກັບ “ແສງຂອງພຣະເຢຊູ” ທີ່ສະທ້ອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ.

ທ່ານ.ເອປາໂຟດີໂຕ

“ເຮົາຄິດເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະໃຊ້ ເອປາໂຟດີໂຕ ນັ້ນຊາຍຂອງເຮົາໄປຫາພວກເຈົ້າ ເພິ່ນເປັນຜູ້ຮ່ວມງານ ແລະ ເປັນຜູ້ສູ້ຮົບຄຽງບ່າໄຫລກັບເຮົາ ເພິ່ນເປັນຜູ້ທີ່ພວກເຈົ້າໃຊ້ມາຊ່ວຍເຫລືອເກື້ອກຸນເຮົາໃນຍາມຂັດສົນ” (ຟລປ 2:25)

ເມື່ອຊາວພິລິປປອຍຮູ້ວ່າ ອຈ ໂປໂລຕິດຄຸກຢູ່ທີ່ກຸງໂຣມ, ພວກເຂົາໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະສົ່ງຄວາມຊ່ວຍເຫລືອໃນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໄປໃຫ້ແກ່ເພິ່ນ (ຄຳເຊົ້າ, ອາຫານ, ເຄື່ອງນຸ່ງ, ...) ເອປາໂຟດີໂຕແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຄວາມຮັບຜິດຊອບນີ້ ໄປໃຫ້ແກ່ອັກຄະສາວົກ ໂປໂລ (ຟລປ. 4:18; 2:25).

ເອປາໂຟດີໂຕ ບໍ່ໄດ້ພຽງແຕ່ສົ່ງມອບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງໄດ້ຕິດຕາມ ອຈ ໂປໂລໄປ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອເພິ່ນໃນເລື່ອງຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນ, ແລະ ຮ່ວມມືກັບເພິ່ນໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດ ດ້ວຍຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນຂ່າວປະເສີດ, ລາວໄດ້ສົ່ງຊີວິດຂອງຕົນເອງ ແລະ ເກີດລົ້ມປ່ວຍຢ່າງໜັກ (ຟລປ. 2:27, 30). ເມື່ອຊາວພິລິປປອຍໄດ້ຍິນເຊັ່ນນີ້, ພວກເຂົາກໍໄດ້ເປັນຫ່ວງລາວຫລາຍ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນຫລັກທີ່ ອຈ ໂປໂລຕັດສິນໃຈສົ່ງລາວກັບຄືນໄປຫາພວກພີ່ນ້ອງພິລິປປອຍ (ຟລປ . 2:26, 28).

ອຈ ໂປໂລ ໄດ້ຂໍ “ແລະ ໃຫ້ກຽດຄົນທີ່ເປັນຄືກັບ ເອປາໂຟດີໂຕ” (ຟລປ. 2:29). ເອປາໂຟດີໂຕ ເປັນຄຣິດສຕຽນທີ່ຊື່ສັດຢ່າງບໍ່ຕ້ອງສົງໄສເລີຍ

ຂໍ້ຄິດເພີ່ມເຕີມ

ເຖິງວ່າ ທ່ານ. ເອປາໂຟດີໂຕ ຈະປ່ວຍໜັກຈົນເຖິງຂັ້ນເກືອບເສຍຊີວິດ ແຕ່ລາວຍັງຄົງມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະ ເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ສຳເລັດ. ນັ້ນກໍຄື ກັບໂປແຈ້ງຂ່າວໃຫ້ພີ່ນ້ອງພິລິປປອຍ ສິ່ງນີ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມທຸ່ມເທ ແລະ ການສົ່ງຊີວິດເພື່ອພຣະເຢຊູຄຣິດຢ່າງແທ້ຈິງ.

ອຈ ໂປໂລ ຈຶ່ງຂໍໃຫ້ຊາວພິລິປປອຍຕ້ອນຮັບ ແລະ ເຄົາລົບລາວ. ເພາະສິ່ງທີ່ ທ່ານ.ເອປາໂຟດີໂຕໄດ້ເຮັດນັ້ນ ສະທ້ອນເຖິງຫົວໃຈຂອງຜູ້ທີ່ເບິ່ງເຫັນເຖິງການຮັບໃຊ້ພຣະເຢຊູຄຣິດສຳຄັນກວ່າຊີວິດຂອງຕົນເອງ. ແລະ ນີ້ກໍແມ່ນໜຶ່ງໃນ ແສງສະຫວ່າງຂອງຄຣິດສຕຽນທີ່ແທ້ຈິງ.

ຄຳຖາມເພີ່ມເຕີມ

1. ພວກເຮົາຄິດບໍ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ເປັນ “ແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກ” ຖ້າພວກເຮົາຄິດວ່າແມ່ນ. ແລ້ວພວກເຮົາຈະເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງໂລກໄດ້ແນວໃດ?

2. ແນ່ນອນວ່າ ການຮຽນຮູ້ຈາກພຣະຄຣິດເປັນສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດ, ແຕ່ວ່າຕີໂມທຽວ ແລະ ເອປາໂຟດີໂຕ
ກໍ່ເປັນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າສູ່ຄົນອື່ນເຊັ່ນກັນ ເພາະແສງສະຫວ່າງນັ້ນກໍ່ມາຈາກພຣະເຢຊູ, ແລະ
ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ຫຍັງຈາກຊີວິດຂອງພວກເຂົາທັງສອງ?
3. ສໍາລັບພວກເຮົາແລ້ວການເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດໝາຍເຖິງຫຍັງ?

EGE (You shall Receive Power, December 8)

ຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຜູ້ທູນຂໍແທນພວກເຮົາ, ຊົງວົງວອນເພື່ອພວກເຮົາໃນສະຫວັນ,
ພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດກໍ່ຊົງເຮັດວຽກໃນຕົວຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ເຮັດຕາມພຣະປະສົງອັນດີຂອງພຣະອົງ.
ສະຫວັນທັງປວງຊົງຫ່ວງໄຍໃນຄວາມລອດຂອງຈິດວິນຍານ ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຍັງຈະມີເຫດຜົນອັນໃດອີກແດ່ທີ່ຈະສົງໄສວ່າ
ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຊ່ວຍເຫລືອພວກແທ້ໆບໍ່?

ຜູ້ທີ່ສອນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ຕ້ອງເປັນຄົນທີ່ມີຄວາມສໍາພັນອັນແທ້ໆກັບພຣະອົງ ທັງໃນພຣະວິນຍານ ແລະ ທັງໃນພຣະວັດຈະນະ.
ພວກເຮົາຄວນເປັນຄືກັບບໍ່ນໍ້າຜຸສໍາລັບປະຊາຊົນ ເພາະພຣະຄຣິດຊົງສະຖິດຢູ່ໃນຕົວຂອງພວກເຮົາ, ເປັນບໍ່ນໍ້າທີ່ຜຸຂຶ້ນມາສູ່ຊີວິດອັນນິຣັນດອນ,
ຄວາມໂສກເສົ້າ ແລະ ຄວາມເຈັບປວດ ອາດຈະມາເປັນສິ່ງທົດສອບຄວາມອົດທົນ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ.
ແຕ່ຄວາມສະຫວ່າງສະໄຫວແຫ່ງຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ນັ້ນຢູ່ກັບຕົວຂອງພວກເຮົາ ແລະ
ພວກເຮົາຈະຕ້ອງໄດ້ເອົາໂຕຂອງພວກເຮົາໄວ້ທາງຫລັງຂອງພຣະເຢຊູສະເໝີ.